

[Erhard Jakobsen]

Jeg skal ikke blande mig i, om Centrum-Demokraterne har gjort det godt i tidligere regeringer, eller om de gør det godt nu; den diskussion skal jeg lade ligge. Men jeg skal bare fremhæve, at det er stik imod alle kendsgerninger, at det går dårligt i Danmark i dag, og at det går meget bedre rundt omkring. I dag holdes der kommunevalg i England, og der er stor sandsynlighed for, at De Konservative taber enormt stort, fordi arbejdsløsheden stiger i England. I Tyskland er Kohl-styret truet, fordi arbejdsløsheden vokser og vokser, og i Holland blev de tidligere magthavere, De Kristelige Demokrater, væltet, fordi de ønskede at skære ned på de sociale udgifter. I en række lande vender man sig altså imod alt det, som nogle gurufortalere nu vil have Danmark til at efterleve, og at fru Ritt Bjerregaard også falder i den grøft, må hun selv klare sig ud af. Men det er i hvert fald ikke dét, der er løsningen for fremtiden.

I øvrigt er jeg ikke enig med dem, der sagde, at erhvervslivet ikke anerkender regeringens indsats. Jeg har ikke lejlighed til at tale med erhvervsfolk, jeg er jo ude af den side af sagen, men jeg læser hver dag Erhvervsbladet og Berlingske Tidendes økonomisektion. Det kniber med at nå det andet også, men det er heller ikke så vigtigt som det økonomiske. Jeg undrer mig over, og jeg glæder mig selvfølgelig også over, i hvilket omfang disse blade – som man jo ikke på forhånd skulle vente ville være regeringsvenlige – næsten daglig omtaler de fremskridt, der er sket. Jeg kommer ikke og siger, det er regeringens skyld – bestemt ikke – men jeg vender mig mod nogle udtalelser om, at nu går det hele værre og værre. Det får jeg ikke indtryk af, når jeg læser Erhvervsbladet og Berlingske Tidendes økonomiske tillæg.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Lone Dybkjær var irriteret over, at jeg brugte gamle argumenter. Siden hvornår er der kommet varedeklaration på argumenter med en udløbsdato? Især rigtige argumenter er jo lødige og gyldige, uanset hvornår de bliver fremført, og påstanden om, at når et argument er gammelt, har det ikke længere gyldighed, holder selvfølgelig ikke. To plus to er fortsat fire, selv om det er mange år siden, man har fundet ud af det.

Med hensyn til, om det nu også er regeringens skyld, at det går dårligt i erhvervslivet, og at vi har det dårlige erhvervsklima, som jeg omtalte, behøver vi ikke at gå længere end til regeringens skattereform, hvor skatteministerens erklærede mål var at få taget livet af alle dem, der ikke opførte sig efter hr. Ole Stavads lærebog. Og det er lige det, der sker i øjeblikket. Virksomhederne taber og taber, og det er ligegyldigt, om det er aktieomsætningsafgifter eller regler om køretøjer til medarbejdere, for det er alt sammen med til at skade dansk erhvervsliv.

Regeringen har udsendt en flere hundrede sider tyk bibel om alle de nye grønne afgifter, og man tillader sig minsandten at konkludere, at vi godt kan seksdoble de grønne afgifter, uden at det betyder noget. Ja, det kan vi også godt, for det erhvervsliv, man vil pålægge de seksdobbelte miljøafgifter vil ikke være her længere. Man rejser væk, og der bliver kun nogle bistanmodtagere og nogle posedamer tilbage, som man kan lægge afgifterne på.

Resten, som har en bare nogenlunde fornuftig økonomi, har selvfølgelig fundet andre græsgange, hvis de miljøafgifter, der er i Danmark, skal seksdobles.

Vi har ikke nogen guru i Tjekkiets statsminister, men vi glæder os over, at Tjekkiets statsminister på så fremragende vis har valgt at gennemføre store dele af Fremskridtspartiets partiprogram og endda med succes.

Til hr. Erhard Jakobsen vil jeg blot sige: Denne regering gør intet ved, at statens gæld i øjeblikket runder 700 mia. kr. Jo, vi gør os gældende i Danmark, skal jeg love for!

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg blev kaldt op af fru Lone Dybkjærs bemærkninger om De Konservatives og Venstres rolle i denne forbindelse.

Jeg er fuldstændig enig med fru Lone Dybkjær i, at det er trist, at vi ikke her i Tinget kan diskutere visioner, tale om helheder og tale om en fuld politisk udvikling på et område, uden at der bliver trukket enkeltområder ud.

Det var netop derfor, mit hovedindlæg koncentrerede sig om en kort præsentation af, at vi faktisk tog handsken op, da regeringen kom med en udmærket erhvervsreddegørelse og ikke selv fulgte den op, for vi synes, det er vigtigt at vide, hvad vi skal leve af efter år 2000.